

'PÅ SØNDAG' 2. SØNDAG EFTER HELLIGTREKONGER

MOGENS GOTTFRED JENSEN

Den tredje dag var der bryllup i Kana i Galilæa, og dér var Jesu mor med; også Jesus og hans disciple var indbudt til brylluppet. Men vinen slap op, og Jesu mor sagde til ham: »De har ikke mere vin.« Jesus sagde til hende: »Hvad vil du mig, kvinde? Min time er endnu ikke kommet.« Hans mor sagde til tjenerne: »Gør, hvad som helst han siger til jer.« Der var dér seks vandkar af sten; de stod der efter jødernes regler for renselse og rummede hver to til tre spande. Jesus sagde til dem: »Fyld karrene med vand.« Og de fyldte dem helt op. Og han sagde til dem: »Øs nu op og bær det hen til skafferen.« Det gjorde de så. Men da skafferen havde smagt på vandet, der var blevet til vin – han vidste ikke, hvor den kom fra, men det vidste de tjenere, som havde øst vandet op – kaldte han på brudgommen og sagde til ham: »Man sætter ellers den gode vin frem først, og når folk har drukket godt, så den ringere. Du har gemt den gode vin til nu.« Dette gjorde Jesus i Kana i Galilæa som begyndelsen på sine tegn og åbenbarede sin herlighed, og hans disciple troede på ham. Derefter gik han og hans mor og hans brødre og hans disciple ned til Kapernaum, og dér blev de nogle få dage.

Johs 2,1-11

GUDS RIGE ER ET OVERSKUDSRIGE

TANKEN

Et bryllup på Jesu tid var ikke klaret med et par timers reception og så en lukket fest for familie og venner. Et bryllup kunne nemt tage tre-seks dage og var for hele slægten og ofte for hele landsbyens indbyggere også. Det skulle gøres ordentligt, og det var en pagt ikke bare mellem to mennesker, men mellem to slægter. Og hvis mad eller drikkevarer slap op, var det ikke bare pinligt, som det vil være i vores kultur. Nej, så kunne det udlægges, som om den ene part misbilligede forholdet. Vi har eksempler på retssager i Mellemøsten fra Jesu tid, som handler om serveringen ved et bryllup.

Hvad med de seks stenkar? Hvordan skal de forstås? Johannes føjer udtrykkeligt til, at de stod der pga. jødernes renselsesregler – en notits til oplysning for os ikke-jøder. Denne lille notits giver os måske nøglen til at forstå tegnet. Vi ved fra arkæologiske fund, at det jødiske miljø, Jesus blev født ind i, var kendetegnet af en stærk religiøs bevægelse, hvor renhedsforskrifterne fra Det Gamle Testamente blev aktualiseret på ny. En slags religiøs renhedsvækkelse. Et af de særlige kendetegn for perioden ca. 150 f.Kr. og frem til templets ødelæggelse i år 70, var netop de store mængder af stenkar, man har fundet. Fra samme periode har man også fundet ca. 300 renselsesbade med trapper. Vi hører fx. om sådant et bad i beretningen om den lamme ved Bethesda Dam.

TROEN

Vi kommer let til at synes, at det er lidt et overflødigt under sådan at redde værten fra ydmygelse ved en bryllupsfest. Og vi undrer os måske over, at Jesus begyndte sit offentlige virke ved et bryllup. Evangelisten Johannes skriver klart og tydeligt, at det var begyndelsen på de tegnunder, Jesus gjorde, og at han her åbenbarede sin herlighed ved at gøre netop dette under. Det er dog bestemt ikke tilfældigt, at Jesus knytter til ved netop et bryllup, når han skal åbenbare sin herlighed. Brylluppet er i Bibelen altid et billede på Guds rige. Guds rige er brudt frem med Jesus. Som et troende kristenmenneske er du en del af et kæmpe overskudsrige. Et overskudsrige med udtømmelige lagre af herlighed, kærlighed, sandhed og nåde. Et overskudsrige som aldrig kan tømmes. Brylluppet i Kana er et vink om den dag, Johannes skiver om i sin åbenbaring, hvor det store bryllup skal stå i himlen mellem lammet og lammets brud, menigheden. Og i Salme 23 i Det Gamle Testamente siger salmisten: 'Herren er min hyrde. Jeg lider ingen nød.' Sådan er det overskudsrige, Jesus åbenbarede. Jesus blev sendt til verden for at dele sin fylde med dig. Han kom for at fylde dit tomme hjerte med alt godt fra sit himmelske overskudslager, så du selv bliver bærer af et stykke af Himlen her på jorden. Beretningen i dag oser af overflod. Han fylder ikke bare et lille bæger, som når vi holder altergang, men han fylder seks kæmpe vandkar med ny vin, omkring 600 liter.

Måske tænker du: 'Hvordan i al verden kan det, at Jesus forvandler ca. 600 liter vand til velsmagende vin, på nogen måde vise os hans herlighed? Er det ikke bare et luksusunder? Jeg mener, der var vel så mange andre iøjnefaldende problemer, Jesus kunne have brugt sin energi på?'

Men det er ikke en tilfældighed, at Jesus bruger festen og vinen som sine redskaber, når han skal åbenbare os sin herlighed og vise os, hvem han er. Vinen er et billede på det nye, han kom med – Guds rige – et rige med overskud af glæde og fest.

Netop renselseskarrerne kaster et nyt lys ind over det under, Jesus gør, og vi begynder at ane, hvad underet er et tegn på. De rituelle stenkar med deres renselsesvand stod der som et synligt og markant tegn på Moseloven med dens mange anvisninger for, hvordan et menneske ved at udføre forskellige rituelle handlinger, herunder bl.a. den rituelle håndvaskning og andre former for renselsesceremonier, kunne gøre sig ren over for Gud. Jesus erstatter nu vandet, den gamle pagt, med vin, den nye pagt. Hvor vandet står for den gamle pagt, hvor ens forhold til Gud er reguleret af lovens overholdelse, bl.a. diverse renselsesforskrifter, så står vinen for den nye pagt, hvor nåden og tilgivelsen er det, der styrer vort forhold til Gud. Tidligere i Joh. 1,17 står der netop: 'Loven blev givet ved Moses, nåden og sandheden kom med Jesus Kristus.' Det er det, Jesus henviser til ved sit tegnunder. Nu er det vinen, den nye nådepagt, der regulerer vores forhold til Gud. Og Guds rige er et overskudsrige, som vi får lov til at leve i.

UDFORDRINGEN

Tænk du på dit liv sammen med Gud som et overskudslager af glæde, nåde og herlighed? Og har du fået øje på Jesu herlighed i din hverdag?